

Skattejakt på Skråpen

Mange Vidrekfolk har i sommer sett en mann med metallsøker vandre rundt på de flate åkrene midt i bygda, og lurt på hva som foregår. Kan det være noe å finne nedover Skråpene, som området blir kalt fra gammelt? Austavinden tok en prat med mannen og oppdaga at her var det spennende ting på gang!

Torje Johansen heter karen, en ung mann fra Narvik med lokalhistorie og metallsøking som hobby. Han er medlem av Nordnorsk metallsøkerklubb, som har ca. 30 medlemmer spredt utover Nordland, Troms og Finnmark. Som medlem har han forpliktet seg til å følge stramme regler og påbud som gjelder for slik letevirsomhet. I bunnen ligger Kulturminneloven. Det kan ikke letes på fredet grunn, og grunneier må alltid gi tillatelse. Det er innleveringsplikt på fornminner, det vil si gjenstander fra før reformasjonen i 1537, og på mynter eldre enn 1650. Funn av objekter med mulig arkeologisk interesse skal innleveres til fylkesarkeologen slik at de kan konserveres og tas vare på for ettertiden.

Torje har til nå skaffet seg tillatelse til søk fra 5 av de sentrale grunneierne i bygda, noe han ønsker å takke

dem for. Uten samarbeidsvillige grunneiere kan han ikke drive denne spennende hobbyen. Søkeutstyret han bruker kan finne metall ned til ca. 40 cm men han graver aldri dypere enn 15-20 cm. Han er nøye med å dekke til der han graver opp ting. Idealet er at man ikke skal kunne se at han har vært der etterpå. Og hva har han så funnet?

Fragment av Guds lam fibula, trolig fra middelalderen.

Han har vært 8 turer på Vidrek, og det er imponerende hva han har brakt opp i dagens lys:

- 11 sølvmynter fra perioden 1650 – 1876
- Ca. 30 andre mynter mellom 1820-1950
- En bronsespenne og et fragment av en guds lam fibula som kan være fra middelalderen
- En mengde knapper, bl.a. en sølvknapp med sølvstempel fra Bergen datert 1793
- Et handelsvektlodd i bronse fra perioden 1698-1834

Flere lusekammer og fingerbøl

Torje understreker at 90 % av det han finner må regnes som søppel og skrap, som tyggegummipapir, spiker og løse metallbiter som ikke lar seg identifisere, dette tar han med seg og ved søkesesongens slutt blir dette sendt til gjenvinning. Han har også funnet et stort antall tomhylser, antakelig fra siste krig. Alt i alt synes han det er en lovende start på et søk han gjerne vil gå videre med til neste år. "Når jeg tenker på at det har bodd folk her gjennom vikingtid

8-skillingen på forsiden er fra 1706

Torje på søketur – her i Danmark. og middelalder, gjennom en livlig jektetfartstid på 1700-tallet og opp til våre dager, er jeg sikker på at her er mye mer å finne", sier han.

Og det trur vi også, og ønsker han lykke til i jakta på Vidreks historiske skatter.

Martin

Ei vedeske kan romme så mangt

Vi har jo hatt en fin høst. Svært sjelden har det vært behov for å tenne opp i ovnen. Derfor har det blitt lite nødvendig å bære inn brensel.

Det høvde seg slik at 25. oktober kom sydausten og tok tak, og nødvendigheta for å hente inn ved kom over oss. Stor blei overraskelsen da jeg fant en blomsterbukett i vedbagen under altanen. Mottakeren tolka det som at dette skulle være til noen her i huset, men hvem er giveren?

Ikke hadde vi noe som skulle feires hos oss og venta ingen gratulasjon. De nydelige nellikene måtte være gitt med godt hjerte, for de pynta opp i stua i fem uker.

Vi vil så gjerne takke den snille giver, men uvitende om hvem det er, så kan vi ikke få gjort det. Er det en leser av Austavinden, så vil jeg takke hjertelig. Øn-

sker så gjerne å få et vink om hvem det er.

Ingebjørg

Julehilsen

Vi sender våre hjertelige ønsker om ei gledelig julehelg og alt godt for det nye året!

Osvald og Ingebjørg.

